זכרו תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב

מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ר"ח תמוז א"ה בשב"ק ויום ראשון – מברכים החודש המולד: מוצש"ק שעה 8:33, 17חלקים

פרשת שלח - מברכים

כ"ג סיון תשע"ג – **אבות פרק ג'**

גליון תרי"ח

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

	הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
בני ברק	7:19	8:24	8:55
ירושלים	7:04	8:22	8:57
בארא פארק	8:05	=	9:34

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פניני קודש בענין חטא המרגלים שהיו לקויים באמונה פשוטה בבוכ"ע

שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען וכו' ופירש"י כולם אנשים כו' ואותה שעה כשרים היו, ולכאו' היתכן הדבר שאלו הכשרים נהפכו למרגלים, שמעתי מילתא דבדיחותא באחד שקראוהו לייזער שנתפס ברשת הציונים ליידער ונתדרדר מאוד, עד כדי שגם באמצע השבוע הלך מיט א אייגענע שטריימעל [**טשא'פ**], יתכן שהיה אצל הסאטמאר רב זי"ע שכשראהו איך שנראה משונה א"ל במליצה: 'ובא לציון' כשמגיעים לציונים אז 'גואל' אז נהיים אוס לייזער, הכוונה רק כשנופלים אצל הציונים רח"ל, שמהם יש מאוד להתרחק, כדכ' בתהילים אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים וכו' וכל אשר יעשה יצליח...

ולכאו' איך חשבו המרגלים מחשבות כאלו על א"י, זה הכלל גדול במרגלים שהיו בדור דעה הגדול והחשוב של המדבר עם משה רבינו שגדלו עמו אבי הנביאים אין לנו השגה כלל, רק אי' בתורה פשטעא"ס וכמה דברים יש לבאר א' למה לא התפלל משה רבינו על כל השבטים ורק על יהושע בן נון התפלל, ב. שהרבש"ע אומר למשה שלח לך – לדעתך, והרי משה רבינו קודש הקדשים ואבי הנביאים וחכם הדור למה לא נמלך בהשי"ת קודם.

ועוד קשה שלאחמ"כ כ' התפלל ק-ה יושיעך מעצת מרגלים, ולמה התיר להם משה לילך אם ידע שיקרה נורא כזאת, אצל חצי שבט המנשי לא נתן להם כ"כ וכאן שולחם ומתיר להם, וא"כ למה. אם נעצור לרגע ונחשוב קמעה יש לעיין אצל הערב רב מה התחולל שם באמת אם מותר לומר כך ואם אפשר לומר כך, יל"פ שהרבש"ע אמר שישמרו התורה ומצוות, לכן סבר משה רבע"ה שמצוות הבורא הם הגרים הנכונים ע"פ הלכה וזה מצות ואהבתם את הגר ואין זה ענין של שאלה אצל הקב"ה, וממ"נ עוד למה באמת היו ערב רב, אם הם היו גרי משה רבינו איך הם נהפכו לערב רב פתאום,

ונקדים בהקדמה כדאיתא בגמ' אצל אחר (**חגיגה יד:**) ארבעה נכנסו לפרדס: בן עזאי , בן זומא, אלישע בן אבויה, ורבי עקיבא. אמר להם רבי עקיבא: כשאתם מגיעים אצל אבני שיש טהור, אל תאמרו מים, מים. שנאמר דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. בן עזאי הציץ ומת - בן זומא הציץ ונפגע בדעתו - אלישע כפר - רבי עקיבא נכנס בשלום ויצא בשלום. אצל התנ"א רבי מאיר בעל הנס שאחר שנקרא אלישע בן אבויה [**יתכן שהיו כמה אלישע יש לעיין זאת בבקיאים בסדר הדורות**] היה רבו, ויצא לתרבות רעה, א"כ איך המשיך ללמוד המאמרים שלו לאחר שיצא לתרבות רעה, עוד איתא בגמ' (**ירושלמי חגיגה ב:א**) אבויה אבא מגדולי ירושלים היה. ביום שבא למולהיני קרא לכל גדולי ירושלם והושיבן בבית אחד ולר' אליעזר ולר' יהושע בבית אחר. כאשר אלו היו אוכלים, שותים שרים מטפחים ומרקדין, אמר רבי אליעזר לרבי יהושע: עד שהם עוסקים בשלהם נעסוק אנו בשלנו. וישבו ונתעסקו בדברי תורה מן התורה לנביאים ומן הנביאים לכתובים וירדה אש מן השמים והקיפה אותם. אמר להן אבויה: רבותיי מה באתם לשרוף את ביתי עלי, אמרו לו: חס ושלום אלא יושבים היינו וחוזרים בדברי תורה מן התורה לנביאים ומן הנביאים לכתובים והיו הדברים שמחים כנתינתם מסיני, והיתה האש מלחכת אותן כלחיכתם מסיני, אמר להן אבויה אבא: רבותיי, אם כך היא כוחה של תורה, אם נתקיים לי בן הזה, לתורה אני מפרישו! ובירכוהו החכמים שיהיה כמותם, ולפי שלא היתה כוונתו לשם שמים לפיכך לא נתקיימו באותו האיש, וי"ל למה לא נתקיים בו זה אלא בגלל שנהנה מהכבוד והאור וכל העסק סביב וזה מאוד ריגשו לכן חפץ שגם בנו יהיה כמותם, ולא מפני שרצה שבנו יהי' צדיק כמותם, לכן קרה מה שקרה והפועל יוצא לא היה לו קיום...

כן היה אצל הערב רב והם היו היענע סחורה שראו שהמצריים חוטפים מכות נוראות ופרעה קם לו באמצע הלילה, משא"כ בני ישראל טוב להם ויש להם רכוש גדול וכל הטוב ה-מן והשליו, אך הם לא התכוונו להיות גרים אלא לטעום מהערב לחיכם שלא יסבלו כהמצריים והם חשבו שיחיו להם חיים טובים שם אצל ישראל, ובזה שזה לא היה לשמה היה פסול, ולכן סבלו מהם בכל דור ודור, כי חשקה נפשם במעדנים שקיבלו ישראל שהיו ברום המעלה בגו"ר וכל העניינים וכל העולם התפעל מישראל, וכשמשיח יבוא אז נתפטר מכל אלו, והם באמת פשוט רימו את משה רבינו, וא"כ למה לרבש"ע היה טענות למשה רבינו למה לא נמלך עמו וא"ל שחת עמך, אלא זה היה דקותדקע ענין שאין לנו השגה שהרבש"ע אמר למשה רבינו שלא היה צריך למהר אלא היה צריך יותר לחקור ולבדוק היטב היטב הדק מסביב, ואז כשיחקור היה מגלה שיש דברים בגו וחשש גדול, ואז היה נמלך עם ה' , וזאת היתה טעותו ואין לנו השגה בו.

הייליגע זוסע משה רבינו אין לנו השגה,

נחזור לענינינו ששאלנו מקודם, אלא בתורה אי' פשטעא"ס ויכולים ללמוד פשט מהו לך לדעתך יתכן שרש"י דייק כי כתוב שלח לך ומהו לך אלא שזה דיוק לדעתך איך שאתה רוצה, אבל משה רבינו כששמע מהבוכ"ע "שלח לך", בתחילה למד פשט בגלל שאהב את הנשיאים ולא האמין שהנשיאים חלילה יסורו מהדרך והיה לו אמונה בהם שהם כשרים וצדיקים, לכן למד הפשט שלח לך - שלח תבחר ותשלח ממך אנשים כשרים לך, היינו מה שהנך מבין לדעתך שהם אנשים כשרים וחשובים, שהם יסורו מהדרך זאת לא האמין, ואחר ששלחם וגילה מה שאירע רח"ל כבר לא למד הפשט כך, ומה שכ' 'אמר אני אמרתי להם שהיא טובה', יתכן לומר שהרבש"ע אמר זאת לעצמו כביכול מה הם המרגלים מחפשים לעצמם שם צרות, אבל למשה רבינו אמר השי"ת רק 'שלח לך'.

יתכן להוסיף עוד נקודה למה רח"ל למרגלים לא הצליח מסעם והכל היה עקום, משא"כ אצל יהושע בן נון שהלך בטוב, אלא יל"פ שכל תחילת טעות המרגלים היתה מחמת חסרון באמונה, שהרבש"ע אומר להם בפירוש שזה ארץ זבת חלב ודבש והם הולכים וסומכים על מרגלים ולא על השי"ת ושולחים אותם לא"י לרגל אפי' שהרבש"ע אמר "טובה הארץ מאוד מאוד", ודכן מפרש **האוה"ח הק'** שלא הרפו ממשה רבינו וא"ל שחייבים לשלוח מרגלים, ממילא כשיש חסרון באמונה אז כבר אינו טוב וכל הענין הלך על דרך העקמומיות, משא"כ יהושע בן נון שלח מרגלים כדי שילמדו תכסיסים ומפה של המלחמה וידעו איך ליכנוס לא"י, ולא היה להם חסרון באמונה כלל שידעו את טובת הארץ, אבל כאן רח"ל הם הלכו לברר האם זה באמת חלב ודבש כמו שה' אמר, ולא בגלל תכסיסי מלחמה אלא נוסחה אחרת, ממילא זה בא מספיקות באמונה רח"ל למרגלים, לכן אצל המון העם היה חסרון וספיקות באמונה ולכתחילה זה החל בדרך עקומה והמשיך כך בדרך עוד ועוד יותר עקומה רח"ל עד שעשה את כל הצרות רח"ל..

המשך בעמ' ב'

דברי תורה

ממזרינו הגה"צ המשפיע אב"ד דקהילתינו שליט"א

ברש"י למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים לומר לך וכו' ורשעים האלו ראו ולא לקחו מוסר, ע"כ. ולכאורה מה רצה בזה, וכי זה באה התורה ללמדנו את גודל רשעת המרגלים, מה תועלת יש לנו בידיעה זו, אלא שהתורה הק' באה ללמדנו יסוד גדול בעבודת ד' שלכל אדם בכל מעשיו שעושה שולחים לו רמזים מן השמים האם לעשות הדבר או לא לעשות, וכשיתבונן היטב במה שעיניו רואות יבין כי מכל ראיה יש לו ללמוד דרך בעבודת ד', וכידוע יסוד מוסד זה **ממרן הבעש"ט** הק' שמכל דבר יש ללמוד בעבודת ד' ואפי' מגוי יש ללמוד, ופי' בזה מה דאיתא הלומד מכל אדם, שלומד מכל אדם מכל מה שרואה באנשים מהכל יקח בחשבון שיש בו שליחות ורמז מן השמים להורות לו הדרך ישכון בה אור, וכדאיתא הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ופי' הכוונה שאם נזדמן לו לראות דבר זה סימן היא שיש לו להגדיר עצמו בתוספת קדושה ולהזיר עצמו מן היין, והנה כי כן אצל המרגלים שלחו להם רמז מן השמים ע"י מעשה מרים כדי שיתבוננו בדבר וילמדו מוסר מזה על עסקי דיבה, והיה עליהם לדעת שאם נסתובב סיבה מאת ד' שיראו את ענין מרים הרי שיש להם מה ללמוד מזה שאל"כ לא היו מגיע לעיניהם ענין מרים.

ואולי י"ל עוד שכל ענין מרים שלקתה על עסקי דיבה היה רק למען המרגלים כדי שיקחו מוסר ולא יכשלו בהוצאת דיבה על א"י, ולולי זה לא היתה הצדקת הגדולה נכשלת בענין זה שאין הקב"ה מביא תקלה לצדיקים, אלא בשביל לעשות טובה לישראל לפעמים מביאים לצדיקים ענין של חטא שעי"ז יוכלו לעשות טובה לישראל, וכעי"ז כתב בתפארת שלמה (**פ' שמיני עה"פ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח**) לפרש הא דאיתא כל המחויב בדבר מוציא הרבים יד"ח, שכדי שהצדיק יוציא את בני ישראל מידי חובתן בחטאים צריך שגם הצדיק יהי' בבחי' מחויב בדבר ויהי' לו גם קצת שמץ מענין החטא, עיי"ש. וכן י"ל במרים שלכן היה לה שמץ של ענין דיבה בכדי להוציא את המרגלים מידי חובתן ע"י שילמדו ממנה ויקחו מוסר, אך בפועל לא לקחו מוסר מזה ויצא מה שיצא.

וי"ל עוד דהנה להאמת היו ישראל אמורים ליכנס לא"י בשלשה ימים מהר סיני כמובא ברש"י (**פ' בהעלותך**) אלא שע"י המתאוננים נתעכב הדבר ונתגלגל גם ענין האספסוף, והנה אם היו נכנסים מיד לא"י לא היו צריכים

המשך בעמ' ב'

ניצוצי אש
דא"ח מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר רבינו הקוה"ט זיע"א

חיבת א"י של רבינו הקוה"ט לפרשתינו "טובה הארץ מאוד מאוד".

רבותינו הקדושים מלעלוב זיע"א עלתה בידם לתקוע יתד נאמן בארה"ק, וסיפר מרן רביה"ק שפעם אמר **הרה"ק רבי שלום מבעלזא** זי"ע **למרן רבינו משה מלעלוב** כשבא להפרד הימנו קודם שעלה לאר"י בזה"ל: "אמנם הה"ק מויטבסק ודעימיה עלו לא"י בכוח גדול ולא זכו שיהיה להם ממשיך, ואותכם מברך אני שלא ימוש יושב על כסאכם עד ביאת גוא"צ.

מרן אדמו"ר זיע"א כשהיה בחו"ל לצורך מגביות וכדו', כשהיה רוכש איזה ספר מיד היה מציין בעמודו הראשון המילים: "ואני בתוך הגולה", ופעם התבטא בכאב כי לחו"ל הוא נוסע רק כי הוא יודע שעוד יהודי שבור לב הזקוק לעצה וברכה יוכל להסתייע על ידו, וגם למען ההוצאות הגדולות של מוסדותיו, אך למען עצמו ולטובת עצמו מעולם לא נסע, כי רבינו היה שמח על כל יום ויום שהוא זוכה להיות בארה"ק.

וידוע שמיד כשהיה מציין לעצמו התאריך בו עליו לנסוע לחו"ל היה מדבר על כך בשברון לב ואמר: "סיז מיר שווער די גאנצע פארען, גלייבט מיר, איך בין נישט קיין יונגרמן, און איך דארף עס נישט פאר מיר, נאר למען עם ישראל און די תורה הק' כדי יונגע לייט זאלן האבן צו עסן און שטוב" **(קשה לי הנסיעה לחו"ל, האמינו לי, אינני צעיר וזה כלל לא בשבילי אלא על מנת להקל על האברכים בכולל שיהיה להם מה להביא טרף לביתם)**, וכך היה כואב את כאבו על שעוד מעט יהיה נצרך לעזוב את ארה"ק, כי חיבת א"י היתה אצלו ביותר.

שיחת קודש
המשך מעמ' א'

נעצור ונעיין מעט דהלא כתיב כאן בפסוק ט"ז **אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע**, ובפ' י"ז עוד פעם כתוב **וישלח אותם משה** ולכאו' ידענו שמשה שלחם ומה כפילות הלשון בפסוקים, אלא י"ל שבשעה שהוציאם כשהיו כשרים וצדיקים היה למשה רבינו אמונה בהם וקיוה שהכל יהא בטוב וכך למד השלח לך אנשים חשובים וכשרים, אבל רח"ל בפסוק כ"ו כ' **וילכו ויבואו** ופירש"י מהו וילכו, להקיש הליכתן לביאתן: מה ביאתן בעצה רעה, אף הליכתן בעצה רעה, שכבר בתחילת הדרך "**זענען זיי שוין געווארן פארקרימט**", ומשה רבינו שם על לב שהם פנו מרצון ה' ומהצדיק, כאן הרגיש שאין זה רצון ה', ממילא כשהם היו כבר בדרך אז כבר חש שפנו מרצון הצדיק וניתק הקשר ביניהם, וזהו הדיוק **אלה שמות האנשים אשר שלח משה** דלאחר ששלחם משה אז **ויקרא משה להושע בן נון יהושע** תפס שזה אינו טוב כי נתנתקו מרצון ה' ומהצדיק והקשר נפרם, לכן יובן היטב שלאחר ששלחם והיו כבר בדרך רחוקה בתחילה ששלח משה לתור את הארץ אז כבר הרגיש שהוא מר, ממילא התפלל על יהושע שינצל מעצת המרגלים ויקרא משה ליהושע, ועכשיו הבין הפשט הנכון של שלח לך כמו שרש"י הסביר לדעתך אני איני מצוה לך אם תרצה שלח וכו', רק אז הבין את הפשט הנכון של שלח לך, ויתכן שבתחילה אמר ה' לעצמו כביכול המאמר למה הם נפלו כל כך כי זה בחי' כל הבא לטמא פותחין לו רח"ל, שלעכט'ס אוף אלע שלעכטע גויים.

ולמה התפלל דווקא על יהושע אלא אי' בתורה פשטעא"ס, וי"ל יהושע בן נון היה ענו הגדול שכששמע שיהושע מכנים מיד ביקש אדוני משה כלאם **[בפ' בהעלותך]** ולא יכל לסבול זאת מרוב ענוותנותו, כדכ' עליו 'ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האוהל', ואחז את עצמו כנער וצעיר וקטן שלא יודע מאום, ממילא משה רבינו פחד שיהושע הענו הזה עלול חלילה ליפול ברשת המרגלים ולהכנע להם מרוב עניוות שיאמר שהם יותר גדולים ממנו בגיל, כדוגמת שאול המלך כדאי' **(שמואל ב , א)** שהיה ענו גדול והשאיר את אגג מעמלק חי מחמת שחשב שצודקים ההמון עם ולא קיים מצות שמואל הנביא שציוה להורגו וא"ל ראש בני ישראל אתה וכדו' וכדו', לכן כאן אצל יהושע התפלל עליו משה רבע"ה שיהיה ויגבה לבו בדרכי ה' שישתמש ויתחזק בויגבה לבו, אבל כלב בן יפונה הלך בדרך של ויגבה לבו בדרכי ה' ויהם כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אותה והשתיקם, ואמר משה אמת ותורתו אמת ונשמע לכל מה שיצוה עלינו משה רבינו, ממילא משה רבינו הבין שהוא לא יתן להם למרגלים שיפתוהו "**און ער וועט זיך נישט לאזן**" הבין שילך לחברון ובאמת יצליח בדרך זו...

אומרים בשם מרן הרה"ק רבינו הרשנ"ן מלעלוב זיע"א שאמר בל"ק: "די רבי'ן משה רבינו וואס יהושע בן נון און כלב בן יפונה האט גיעהט זה אין לנו היום, אבל אותו 'חברון' ואותו ה'כותל המערבי' המערבי שכלב בן יפונה היה לו האבן מיר אויכעט יש לנו גם ויכולים לפעול אלעס גוט ברו"ג".

ויובן גם למה התפלל דווקא על יהושע, ההסבר הוא שכדי שתחול ברכת ותפילת הצדיק צריכים להיות כלים ראויים לקבל וראה משה רח"ל שאין להם הכלים מחמת עקמומיותם, רק יהושע בן נון היה לו הכלי הנכון להחזיק ברכה לכן יכל לפעול לו.

וכן מה הפשט אנשים כשרים היו, אלא יל"פ שתורת א"י יש לה מדריגה גבוהה מאוד ביחוד כדאיתא בגמ' **(בבא מציעא פה.)** רבי זירא כשעלה לארץ ישראל ישב מאה תעניות שישתכח תלמודה של בבל ממנו, כדי שלא יטרידנו, ולא יפריע לו תורת א"י, ממילא הם הבינו ורח"ל נפלו לענווה פסולה וחשבו לעצמם בטעות שלא יוכלו לתורה זו, והשיגו שתורת א"י זה מדריגות גבוהות לכן צריך לשכוח את תורת בבל, לכן הבינו שלתורת א"י לא יגיעו ואת תורת בבל הם יאבדו, וישארו קרחים מכאן ומכאן לכן רצו לסובב רח"ל שישארו ישראל במדבר ששם נדמה היה להם שיעשו שטייגן עם משה רבינו וישראל ישארו ויתעלו במדבר עם המדריגות של המדבר ומדריגות של בבל, אבל רח"ל זה לא היה בטוב ויצא מה שיצא רח"ל...

אפילו שהיה להם כוונה טובה, אבל אם ה' מורה להכנס לא"י צריכים להיות יהודים פשוטים וליכנס לא"י, וצריכים לשמוע בקול ה' באמונה פשוטה ובתמימות ואסור להיות אובער חכם ולא לילך בדרך זו, ואם השי"ת אמר שיכנסו הרי בוודאי יגיעו למדריגות של א"י, ואין לנו השגה, העיקר שנזכה לילך בבטחון בשלימות ובאמונה פשוטה בבוכ"ע אליין אויף אייביג, בה' ובכל הצדיקי אמת לדור ודור אויף א זיסע אופן אויף אייביג ויאמינו בה' ובמשה עבדו והבוטח בה' חסד יסובבנהו.

השי"ת יעזור שתמיד נזכה לקדש שם שמים ברבים, לילך בדרך הישר האמת והטוב אויף א זיסן אופן אויף אייביג, ועשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, תורה עבודה וגמ"ח מיט א גזונטע אידישע שמחה שטענדיג, עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה.

ה' ישמח את כל ישראל בכללות ובפרטות וישמרנו שמירה עליונה בכל מקום הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, ויתן כל הרפואות שלימות לכל כלל ישראל הגוה"נ והבריאות השלימות הגוה"נ וירחם ויתן לנו כל הברכות שלימות ישועות שלימות ושמחות שלמות, רפואה שלימה שמחה שלימה ישועה שלימה והגאולה שלימה ובנין ביהמ"ק שוין יעץ אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

~ סיפור מפסוקי הפרשה ~
לכבוד סעודת מלוה מלכה

כל מה שעושה השי"ת הכל לטובה

שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל. איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם (יג-ב)

זה הנסיון של כל יהודי, לחיות באמונה ובביטחון בבורא עולם, גם אם עינינו הגשמיות רואות אחרת, עכ"ז יש לנו לבטוח בהשם יתברך ולא להיות קטני אמנה ולא ניתן ביד בני אדם לתעתע בנו, כי אם הבטיח הקב"ה להוריש את הארץ מה יש לרגל בארץ וכי הקב"ה מוריש ומעשיר וישועת השם כהרף עין.

מעשה שהיה במהלך כל התקופה **שהגאון רבי יחזקאל אברמסקי** היה כלוא בסיביר, היה **הגה"ק החפץ חיים** אומר בכל יום ארבעה פרקי תהלים לשלומו. הרבה פעלו בעולם הגדול כדי להשיג את שחרורו, והנה הגיע ערב יום כפור ולתאו נכנס אחד מהסוהרים ואומר לו: אתה חופשי, אתה יכול ללכת, והוא צייד אותו בכרטיס נסיעה ברכבת. לקח רבי יחזקאל את צרור סחבותיו שהיה עמו, כי נעלים ומלבושים רגילים שיש לבני אדם לא היו לו, אם מחמת שבלו ואם שנעלמו לו, וכך ניגש אל תחנת הרכבת כדי לחזור לביתו.

בעמדו בתחנה שהיתה ריקה מאדם, הגיע אליו פתע המפקד הראשי של כל מחנה המעצר, שהיה יהודי, אבל רשע מרושע, ואחרי שהתבונן מסביבו וראה שאין איש שם לב אליהם, שאל אותו: אתה עומד לנסוע ברכבת? רבי יחזקאל השיב בחיוב. אחרי זה שאל אותו המפקד: אתה רב? וגם על זה השיב לו ב"הן". אמר לו המפקד: תראה לי את הכרטיס שלך. חשש כבר רבי יחזקאל כי הוא זומם לקחתו ממנו, אבל לא היתה לו ברירה, והוא הראה לו. נטל המפקד את הכרטיס, ולאחר שהתבונן בו אמר לרבי יחזקאל: - יודע אתה, נתנו לך כרטיס לקרון קר מאוד, ואם תסע בקרון זה - אין סיכוי שתגיע הביתה, כי אתה עלול לקפוא באמצע הדרך (**כך היו עושים להרבה אנשים, בכוונה להמיתם...**).

המפקד התבונן עוד פעם מסביבו וכאשר ראה שוב שאין איש רואה, שלף מכיסו כרטיס אחר ונתן לו בידו, ואמר לו: עם הכרטיס הזה יתנו לך מקום בקרון חם, ותוכל להגיע הביתה בריא ושלם. הוא לא הסתפק במתן הכרטיס, אלא גם עמד וביקש ממנו מחילה על כל מה שפגע בו, בציינו כי היה אנוס לעשות כך, כי כזו היתה הפקודה שהוא קיבל.

"גם אני יהודי", סיים המפקד את דבריו, "ואני מבקש ממך מחילה".

המפקד נפרד ממנו והרכבת הגיעה ואמנם נתנו לרבי יחזקאל מקום בקרון מחומם. במהלך הדרך הבחין כמה פעמים איך משליכים מהחלונות גופות של אנשים שקפאו בגלל הקור העז ששרר אז.

כאמור, היה זה ערב יום כיפור, והוא לא הספיק להגיע לביתו כו ביום. הוא ירד מהרכבת באחת העיירות הקטנות, ולא הספיק אפילו לאכול סעודה מפסקת, כי מיד עשה את דרכו לבית הכנסת, שם הניח את צרורו ובו עשה את כל יום הכיפורים. רק למחרת יום הכיפורים יצא בדרכו לביתו, אבל עוד היו לו הרבה תלאות בדרך, כי הכל היה תחבולה מאת הרשעים הרוסיים, שאמנם התחייבו בפני השתדלנים שפנו אליהם לשחרר את הרב, אבל עשו כל מה שביכלתם כדי שלא יגיע חי, אלא שאם הקב"ה רצה שיינצל - לא הועילו להם כל עלילותיהם.

והנה, בנסעו מאחת העיירות בליטה לוורשא, הוא פוגש ברכבת את רבי אלחנן ווסרמן, שניהם התחבקו והתנשקו והיו מאוד נרגשים מהפגישה הפתאומית הזו, לאחר השחרור מן המאסר.

לפתע אומר רבי אלחנן לרבי יחזקאל: נכון שיצאתם מסיביר בערב יום כיפור? השיב לו רבי יחזקאל: אמת ונכון הדבר, אבל מנין לכם זאת, והלא אפילו בביתי לא ידעו מכל זה? השיב רבי אלחנן: מה פירוש מנין אני יודע? בערב יום כיפור בבוקר, הלכתי עם החפץ חיים מן הישיבה לאחר התפילה, ובאמצע הדרך הוא נעצר ואמר: נו, הבולשביקים לא הצליחו, עכשיו שיחררו את הרב דסלוצק מבית האסורים! (**שאל אביך ויגדך**)

דברי תורה
המשך מעמ' א'

למרגלים כי כל ההנהגה וההבאה של כלל ישראל לא"י היה מתבצע ע"י ניסים גדולים ועצומים ללא כל מלחמה, אלא כל שבעת העממים היה נמחים ונאבדים תיכף ומיד, אלא שע"י ענין המתאוננים נתבלבל הדבר ונגרם שיהא צריכים לכבוש את ארץ ישראל בדרך הטבע ע"י מלחמה וכיבוש ולכן היה צריך לשלוח מרגלים כדרך כל דרכי מלחמה, וכהכנה לשילוח המרגלים לשמור אותם מעסקי דיבה זימן ד' לידם שיראו ענין מרים כדי שילמדו מזה מוסר לא להוציא דיבה.

* * *

עוי"ל מ"ש ראו ולא לקחו מוסר, שלכאורה הלשון הזה היה ראוי לומר על דבר שיש בו ספק אם הוא מעשה טוב או רע וכשרואים אצל הזולת מה שיצא ממעשה כזה היה צריך ליקח מוסר שלא לעשות כך, אך בדבר שברור הוא שהוא מעשה רע למה צריך ללמוד מוסר מהזולת, וכי אין די בכך שהדבר הוא דבר איסור ונגד רצונו ית', וכי מי שיחלל שבת צריך הוא ללימוד מוסר מהזולת שלא לחלל שבת, מה שייך בזה לימוד הלא לימודשייך לומר על דבר שאינו ידוע וברור אבל בדבר ברור מה שייך לימוד.

וי"ל בהקדם לבאר מ"ש ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה, ופירש"י משה אע"פ שאינו עבדי ועבדי אע"פ שאינו משה, וכבר הקשו בזה דבשלמא עבדי שאינו משה יובן הכוונה שהוא עבד ד' אך אינו בדרגה של משה במעלת השגתו ורוממותו, אך משה אע"פ שאינו עבדי מה מעלה יש במשה כשאינו עבד ד'.

ואולי י"ל דהכוונה הוא שמשה רבינו ע"ה כל מעשיו היה על אחד משני אופנים, אופן אחד היה המעשים שעשה ע"פ ד' שנצטווה עליהם במפורש מפי הקב"ה, ואופן השני הם המעשים שעשה ע"פ השגתו בדרך העבודה בעבודת ד', והיא אשר הביאתו לעשות המעשה ההוא, והנה פרישת משה מצפורה אפשר שעשה כן ע"פ אחד משני האופנים הנ"ל, או שד' ציוהו ע"ז במפורש או שעשה כן ע"י עצמו לפי השגתו והבנתו בדרך העבודה, ומרים ואהרן סברו שמשה עשה כן לפי דעתו והבנתו, ע"פ דרך עבודה, וכיון שלפי דעתם והבנתם לא כן הדרך לכן דיברו במשה על שעשה כן ולפי הבנתם לא זו הדרך הנכון, אבל אם היו יודעים שמשה עשה כן ע"פ ד' לא היו מעלים בדעתם לערער על הדבר כמלא נימה, ועל זה באה דבר ד' אליהם מדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה, עבדי אע"פ שאינו משה, היינו אפילו כשעושה דבר שלא צויתיו במפורש לעשות כן אלא ע"פ השגתו בעבודה עושה כן אפ"ה אין לערער אחריו, וכ"ש במשה אע"פ שאינו עבדי, היינו כשעושה מעשה לא מצד עבדי מצד דרך עבודה, אלא עושה בבחינת משה שנצטווה ע"פ ד' ק"ו שאין לערער אחר מעשיו, וכאן בענין הפרישה מאשתו פה אל פה אדבר בו שאני ציוויתיו ע"ז כמו שפירש"י.

והנה בסה"ק מבואר שטענת המרגלים היתה שיש חשש גדול בכניסה לאר"י, שהגם שהקדושה אופפת את הארץ וטובה הארץ מאד מאד, מ"מ לעומת זה הקליפה נלחמת במקום הקדוש הזה בעוז ותעצומות וקשה מאד לעמוד ולהילחם נגדה, ובהיכנסם לאר"י יש סכנה בדבר שלא יפלו חלילה מדביקות הבורא ית"ש וקיום מצותיו, ולכן סברו שמוטב לישאר עוד זמן זמנים במדבר עם משה ולאכול מן לחם אבירים ולשתות מים קדושים מבארה של מרים וללמוד תורה מפי משה רבינו וכלום חסר להם מבית המלך, ומה להם ליכנס לבית הספק שמא לא יעמדו בכל המלחמות הצפוי להם בא"י, ולכן טוב להם עתה מאז, ובכן העלו המרגלים בדעתם שכיון שהענין נתון לשיקול הדעת של משה האם כדאי ליכנס לאר"י מיד על אף כל החששות וסכנות בענין עבודת ד', או טוב לישאר עוד זמן במדבר, ולא באה ע"ז ציווי מפורש מאת ד', לכן החליטו שיש להם הרשות לחלוק על משה בזה הדבר, והחליטו ע"פ שיקול דעתם בדרך העבודה כי טוב לישאר עדיין במדבר ולא ליכנס מיד לאר"י, וכאן היה הטעות שהיה להם ללמוד ממעשה מרים שאין לחלוק ולערער על דברי ומעשה משה רבינו אפילו בדברים שעשה ע"פ שיקול דעתו הקדושה והטהורה, ועבדי אע"פ שאינו משה, כי כל מעשיו אמת וצדק ומשה אמת ותורתו אמת. **(שלח תשע"ב)**

חיבת ארץ ישראל
של מרנן רבותינו הק' מלעלוב זיע"א

ברכה והצלחה

הרה"ק מרן רבינו משה מלעלוב אמר בשם חותנו הרה"ק היהודי הק' מפשיסחא, כי בחוץ לארץ תוכל לחול רק 'הצלחה' על פי דרך הטבע, ולא 'ברכה' שלא על פי דרך הטבע, ובארץ ישראל תוכל לחול גם 'ברכה' שלא על פי דרך הטבע, וכמאמר הכתוב "ברכך ה' מציון", והוסיף מרן בשם אביו מרן רבינו דוד מלעלוב דגם בחוץ לארץ תוכל לחול הברכה, היינו אם מקדש עצמו מלמטה ומלמעלה, ואפי' ד' אמות שלו בקדושה וטהרה, אזי תחול הברכה בנכסיו אפי' בחו"ל, כי זהו גם בחי' ארץ ישראל כנודע. **(תורת היהודי הק')**

הזכות לעלות

כשמלאו י"ג שנה למרן **רבינו משה מלעלוב זיע"א**, נהג אביו הק' **מרן מוהר"ד** לקשור עיניו במטפחת כשיצא מחוץ לכותלי הבית, ביום שמלאו לו י"ג שנה, הסיר אביו המטפחת באומרו "רציתי שתהיה יהודי טוב, וכעת זכית לכך, אני לא זכיתי לעלות לארץ ישראל, אבל אתה עלה תעלה ארצה".

כששאלו את הרה"ק ב' **תפארת שלמה מראדומסק** זי"ע איך הנחתם את הרה"ק רבי משה מלעלוב זיע"א ליסע מפולין לארץ ישראל, ענה ואמר כי לא האמין שיהיה לו כסף להוצאות הדרך. **(קו' אור יה"ל לעלוב)**

מחמת חיבת עיה"ק

סאדעגערע יום ה' א' דראש חודש אלול שנת תר"י

... הנה אנכי יצאתי מארצי וממולדתי ומבית אבותי הק', אם כי הי' קשה מאוד פרידתכם, אפס מחמת חיבת עיה"ק, וגם מטעמים כמוסים עמדי, אזרתי ברוב עוז כגבור חלצי להשליך את כל מאתי, וה' ינחני בדרך אמת יגמור בעדי לטובה לבוא לשלום, להשיג רעיוני ותשוקתי, ואולם כל האהובים וידידים אנשי אמונה חקוקים המה על לוח לבי נקובים בשמם על זכרוני. והנה בראותי אנכי פה היום אשר בזמן לא כביר כמעט תם הכסף, וההוצאות מרובים עד למאוד, וידעתם גם ידעתם אשר בעיה"ק ארץ מטוהרה מכל הבלים החמודים, ושם אין לכסף מוצא, בלתי אל הכוללת מארציכם עיניהם, אי לזאת תזכרו נא הבטחתכם אלי לשום אותי על ראש זכרונכם, בל תתעלמו באסיפת המעמדות אשר יגעתם וטרחתם עבורי, עוד תתאזרו חיל להוסיף על הנקצב עד הנה...

וגם אנכי חלילה לי מחדול להתפלל בעדכם, תתברכו בכל טוב מאת שוכן מעונה, תבואו יחד לציון ברינה. ימלא כל משאלותיכם, כרצון וחפץ ידידכם ואהוביכם, אשר כל נפש מישראל יקרה היא מאוד בעיני, דברי המצפה לתשועת ישראל. נאום משה בהרב מוהר"ד זצללה"ה. **(מתוך מכתב של הרה"ק מרן רבינו משה מלעלוב זיע"א בנסעו לא"י)**

ענווה

נאמר בפרשתינו **"טובה הארץ מאד מאד"**, ובמקום אחר נאמר "מאוד מאוד הוי שפל רוח", ונראה לפרש כי מי שזוכה ל'מאד מאד' שבאבות, זוכה ל'מאוד מאוד' שבתורה, ורואה בשבח ארץ ישראל. **(הרה"ק מרן רבינו אלעזר מנדל מלעלוב זיע"א מתוך ס' ליקוטי דברי דוד)**

אראך

כתיב **"אל הארץ אשר אראך"**, יש לדייק "אראך", שארץ ישראל מגלה את פרצופו של כל אחד ואחד. **(הרה"ק מרן רבינו דוד צבי שלמה מלעלוב זיע"א)**

ב' עצות הכותל מערבי וא"י

בפרשתינו כתוב שמשה רבינו ע"ה התפלל על יהושע שינצל מעצת מרגלים, ואילו כלב בן יפונה הלך חברונה להתפלל על קברי אבות, נראה שלארץ ישראל יש ב' עצות, או רבי או קברי אבות, משה רבינו אין לנו היום אך כותל מערבי ומערת המכפלה יש ויש. **(הרה"ק מרן רבינו שמעון נתן נטע מלעלוב זיע"א)**

נשמה

...הוא מחמת שלכל אחד ואחד בעלותו לארץ הקדושה נותנים לו נשמה חדשה כמבואר בכתבי האר"י ז"ל. **(מתוך מכתב של הרה"ק מרן הרשנ"ן זיע"א)**

תורת אמת
פנינים לפרשה

טובה הארץ מאד מאד (יד , ז) [מעשה רב על מרן הרה"ק רבי משה מלעלוב]

הרה"ק ר' שמואל אבא מזיכלין ז"ע היה נוהג לשלוח לארץ ישראל בכל שנה הרבה אלפים רובלים עבור העניים, מלבד זה שלח סכום כסף לחוד בכל רבע שנה לבני הרה"ק מרן רבינו משה מלעלוב זיע"א שהיו חביבים מאוד על הרבי מזיכלין.

פעם אחת בא לפני הרבי מזיכלין איש אחד מחסידיו שהיה בארץ ישראל והביא איתו מכתב מהגאון ר' מאיר אוירבך ז"ל בעל "אמרי בינה" שהיה אז רב בירושלים, במכתב מתלונן הגאון על מה שהרבי שולח מעות לבני מרן הרה"ק ר"מ מלעלוב לחוד, ושואל מה יתרון להם משאר עניי ארץ ישראל, קרא הרבי מזיכלין את המכתב, והפטיר: "במשך הזמן עוד יתברר להגאון ר' מאיר האמת".

אחר זמן קצר נסע הגביר החסיד ר' לייב קושמירק לארץ ישראל, וביקר גם את הגאון ר' מאיר אוירבך ז"ל, כשנודע להגאון שר' לייב נמנה על חסידי זיכלין ביקש ממנו כי בטרם יסע בחזרה לחו"ל יבקרו שוב, הואיל וברצונו לשלוח מכתב על ידו להרבי מזיכלין, עשה כן ר' לייב קושמירק, וכשהגאון מסר לו המכתב, אמר לו שתוכן המכתב הוא הבעת חרטה על אשר התלונן במכתבו הקודם על שהוא שולח כסף במיוחד לבני רבינו הק מלעלוב, והוא מבקש עתה במכתבו זה סליחה מהרבי מזיכלין שכן הוא רואה עכשיו שבאמת טוב הוא עושה בזה.

שאלו ר' לייב קושמירק: ילמדנו רבינו בתחילה מאי קסבר? ולבסוף מאי קסבר? השיב לו הגאון: שבועות אחדים לאחר שכתבתי אותו המכתב נראה לי בחלומי זקן אחד ואמר לי איך מלאך ליבך לכתוב מכתבים לצדיקים ולדבר סרה על בניו הקדושים של רבינו משה מלעלוב זיע"א, השבתי לו בחלומי: הלא אני רואה בהם כמה חסרונות, השיב הזקן: "זהו מפני שאין לך מדת ענוה, ואם תבא למדת ענוה תראה בהם כל מיני מעלות, כי על א" כתוב "טובה הארץ מאד מאד", רוצה לומר כשהאדם בבחינת "מאד מאד היו שפל רוח" (אבות) אז הוא רואה כל טוב בארץ ואינו רואה שום רע ח"ו".

הקיצותי מחלומי וזכרתי במכתב שכתבתי להרה"ק מזיכלין והתחלתי להשריש בקרבי מדת הענוה ומאז והלאה הנני רואה בבני הרה"ק מרן רבי משה מלעלוב כל מיני מעלות ויתרונות ואני מתחרט מאו על מה שכתבתי אז עליהם.

שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען אשר אני נותן לבני ישראל, וברש"י למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים, לפי שרשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר,

להסביר הלשון רא"ו ולא לקחו מוסר שתלה זה בבחי' הראיה, שהיו צריכים להתבונן לראות מה עולה למי שמדבר לשון הרע, שיש שייכות בין הראיה לדיבור, כי ידוע משכן הרוח מלב, א"כ הוא שייך לענין הדיבור ע"פ מש"כ ויהי האדם לנפש חיה ות"א לרוח ממללא, ושורייקא דליבא בעינא תליא, שבריאות הלב תלויה בעינים, וזהו הטענה עליהם רשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר מהלב שבו תלוי ראייתם ומשום דיבור שע"י רוח.

וביותר משום שדיברה באחיה שהוא משה רבע"ה שהגם שלא נכנס לארץ ישראל עכ"ז בבחי' הראיה היה ליה שייכות עם א"י כמו שא"ל השי"ת עלה אל הר העברים הזה וראה בעיניך כי לא תעבור את הירדן הזה, א"כ טענה עליהם שרא"ו ולא לקחו מוסר.

הילולא דצדיקיא

יום שב"ק כ"ג סיון
- רבי יהודה אסאד ב' שז"ת מהרי"א אב"ד סארדאהלי **(תרכ"ז)**
- רבי יעקב ב"ר יוסף פולק מלובלין רבו של רבינו הרמ"א **(רפ"ה)**
- רבי ישראל ארי' זלמנוביץ ב"ר שמואל נטע גאב"ד עכו ובעמח"ס חיי נפש **(תשס"ג)**
- רבי שמואל צבי קובלסקי ב"ר בנימין רב ביהמ"ד סוכטשוב ב"ב **(תשנ"ג)**
- רבי יצחק ב"ר אברהם שמואל מבריזנא חתן רבי מרדכי מליעוב טשערנוביל **(תרצ"ט)**

יום א' כ"ד סיון
- רבי יעקב יצחק מבלנדוב ב' אמת ליעקב ב"ר חיים יחיאל מאיר ממוגלניצא **(תרמ"ב)**
- רבי אברהם מינץ מפאדיבה ב"ר יהודה **(רצ"ה)**
- רבי שמואל מדגליות מסטריא – סטנוב ב"ר סנדר **(תקפ"ו)**
- רבי ישראל חיים ב' ליקוטי מהרי"ח מראחוב ב"ר יהודה פרידמן **(תרפ"ב)**

יום ב' כ"ה סיון
- התנאים רבי שמעון בן גמליאל, רבי חנינא סגן הכהנים, רבי שמעאל בן אלישע כהן גדול **(ג"א תתע"ה)**
- רבי אריה לייב ב"ר אשר אב"ד מינסק ומיץ- שאגת אריה (תקס"ח)
- רבי אליהו מזויסקוט ב"ר אברהם יוזפא השדך מקאנסקאוולא- אזור אליהו.
- רבי יהואל מיכל מקידמא ב"ד צבי מנחם מענדיל.
- רבי חיים ב"ר מרדכי אפרים פישל סופר המחנה חיים **(תרמ"ז)**
- רבי ברוך שמעון בן רבי יוסף משה שניאורסון ר"י טשעבין הברכת שמעון **(תשס"א)**
- רבי דב בעריש מביאלה ב"ר אברהם מטשכנוב **(תרל"ז)**

יום ג' כ"ז סיון
- התנא ר' יוסי בן קיסמא
- רבי אברהם ז'ק אב"ד שאריגראד ב"ר מאיר **(תקנ"ב)**
- נעקה"ש רבי פסח ב"ר דוד מקראקא (תקנ"ט)
- רבי אברהם יהושע העשיל ממאגלניצא ב"ר חיים מאיר יחיאל **(תרל"ח)**
- רבי אהרן ב"ר יוסף זאב מביאלה ביליץ ב' מגד ארץ ופרי נאה **(תש"ב)**
- נעקה"ש רבי יהושע ב"ר יוסף הי"ד בוקסבוים אב"ד גלנטה ב' אור פני יהושע **(תש"ד)**

יום ד' כ"ז סיון
- נשרף על קידוש ה' רבי חנינא בן תרדיון **(ג"א תת"ל)**
- רבי אלעזר חיות מקראקא ב"ר יצחק אב"ד פרוסניץ **(שס"ג)**
- רבי מאיר ב"ר יצחק אב"ד אייזנשטט ב' פנים מאירות **(תק"ד)**

יום ה' כ"ח סיון
- רבי מנחם ב"ר בירך - זרע בירך **(תפ"ט)**
- רבי משולם פייש מטאהש ב"ד מרדכי סג"ל אדמו"ר הראשון מטאהש (תרל"ג)
- רבי שמשון אהרן ב"ר אברהם יצחק מטעפליק ב' דברי אהרן **(תש"ח)**

יום ו' כ"ט סיון
- רבי שלמה דאנה ב' שלמי תודה **(תרע"ג)**
- רבי ברוך מיאמפאלי ב"ר יצחק **(תרע"ז)**
- רבי משה נחום יהושלימסקי אב"ד קיעלץ, אסטראלנקא וקאמינקא, תלמיד רבי דוד מטאלנא וה"י מהמסטריוווקא ב' שו"ת מנחת משה, לשד השמן על הרמב"ם, ושו"ת בא.

חדווותא דאורייתא

בירורי הלכה ד"ת ומנהגי צדיקים בעניינים שונים

נכתב ונערך ע"י הג"ר משה חליוה שליט"א - מח"ס ענפי משה ושא"ס

בפרשתן (יד, ח) אם חפץ בנו ה' והביא אותנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש, ע"כ. לחביבותא דארצינו הק' אמרנו להביא בזה איזה גרגירים מענין א"י חיבתה מעלותיה וקדושתה.

חיבת א"י והזהירות בכבודה

כתב רבינו האוה"ח הק' זיע"א **(ר"פ כיתבוא)** וזל"ק: "והיה כי תבוא אל הארץ, אמר והיה לשון שמחה להעיר שאין לשמוח אלא בישיבת הארץ על דרך אמרו **(תהילים קכו)** "אז ימלא שחוק פינו" עכ"ל.

כמו כן כתב הגה"ק **מהר"א אזכרי** זי"ע בספרו 'חרדים' **(פרק כט)** וז"ל, "וצריך כל איש לחבב את ארץ ישראל ולבוא אליה מאפסי ארץ בתשוקה גדולה כבן אל חיק אמו, כי תחילת עווינו שנקבעה לנו בכיה לדורות יען מאסנו בה שנאמר **(תהילים קו, כד)** "וימאס בארץ חמדה", עיי"ש בדבריו, ועי' בספר "שער החצר" להגר"ד בן שמעון זצ"ל **(פיסקא שכ"ד)** דכתב דיש לילך לא"י מפני חיבתה ובגינה בלבד ולא לצד שום סיבה חיצונית, עיי"ש. ובגמ' כתובות **(קיב.)** אמרו: "ר' אבא מנשק כיפי דעכו, ר' חנינא מתקן מתקליה", ופירש"י **(ד"ה מתקן)** וז"ל, משוה ומתקן שלא ייצא שם רע על הדרכים, ע"כ.

עוד אמרו בגמ' **(שם)** "ר' אמי ור' אסי קיימי משמשא לטולא ומטולא לשמשא, ופירש"י **(ד"ה קיימי)** וז"ל: "כשהשמש הגיעה למקום שאין יושבין וגורסין וחמה מקדחת עליהן עומדין משם לישב בצל, ובימי הצינה עומדין מן הצל ויושבין בחמה כדי שלא יוכלו להתרעם על ישיבת ארץ ישראל", ע"כ.

הרי לנו עד כמה נזהרו אותם קדושי עליון זי"ע לחבב את ישיבת ארה"ק ונזהרו מלדבר בגנותה ח"ו.

ובערכין **(טו, א)** אי' תניא אר"א בן פרטא בוא וראה כמה גדול כוח של לשוה"ר, מנלן ממרגלים, ומה המוציא שם רע על עצים ואבנים כך המוציא ש"ר על חבירו על אחת כמה וכמה.

ועיין בספר "**איילת השחר עה"ת לחגראי"ל שטיינמן** שליט"א **(ר"פ שלח)** דכ' בתו"ד, "וזה מידה מגונה כשמחפשים חסרונות ומדברים רע, ודרך הצדיקים לחפש את הצד הטוב, וכעין מש"כ ב"חובת הלבבות" **(שער הכניעה, פ"ו)** ונאמר על אחד מן החסידים שעבר על נבילת כלב מסרחת מאוד ואמרו לו תלמידיו כמה מסרחת נבלה כזאת, אמר להם כמה לבנים שיניה ונתחרטו על מה שסיפרו בגנותה, וכיון שהוא גנאי לספר בגנות כלב מת כ"ש באדם חי עכ"ל".

ובזה נבין עד כמה יש לדקדק ליזהר לחבב את ארץ ישראל ולדרוש במעלותיה תמיד בכל זמן.

קדושת א"י

כתב בספר "טעמי המנהגים" **(עמ' תקעג)** משום ספר "דודאים בשדה" **(פ' שלח)** דאיכא שבעים אומות וממונים עליהם שבעים שרים, אבל אר"י אין לה שום שר, רק הבורא ב"ה הוא שר ומנהיג שלה, ע"ש.

ומצאתי דנתפרש זה להדי' **בתנחומא (פ' ראה, ח)** וז"ל, "חביבה ארץ ישראל שבחר בה הקב"ה, אתה מוצא כשברא העולם חלק הארצות לשרי האומות ובחר בא"י", ע"כ.

ובספר "קדושת הארץ" **(הנדפס בשנית בירושלת"ו שנת תרמ"ה לפ"ק, עמוד כא)** מייתי מספר "טוב הארץ" וז"ל, "דע כי א"י הוא באמצע הישוב וכנגדה למעלה ברקיע יש פתח אחר גדול כשיעור רוחב זו כו' והפתח שהיא באמצע היא כנגד השכינה עצמה כו' וכן הוא בכל עשר רקיעים וכן למעלה מהם עד כסא הכבוד עיני ה' אלוקיך בה, וכל גבול א"י אין עליה שום קליפה חופפת וכל גבול א"י מקצה אל קצה הוא פתוח, וצריך אתה לדעת שהארץ בעצמה היא קדושה והיא חלק השי"ת מכל שבעים ארצות עכ"ל.

ועיין בספר **חסד לאברהם מחגה"ק מהר"א אזולאי** זי"ע **(עמוד קה)** מש"כ בהא דא"י נתונה תחת שער השמים, עיי"ש, ועיין עוד בספר **ארצות החיים להגה"ק רבי חיים פלאג'י** זי"ע **(דף ח:)** דכתב דארץ ישראל אינה תחת המזל ועיי"ש במאי דציין בזה.

תוה"ק וא"י

בהגדה של פסח ע"פ ברכת חשיר להגה"ק רבי אריה לייב עינץ זי"ע פירש במ"ש "אילו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל דיינו וז"ל: "טובת א"י ידוע שמעות התלויות בארץ אי אפשר לקיים **(=חיינו אי לאו דיהיה בא"י)** גם אינה מסוגלת רק לישראל, כמ"ש במדרש אף נחלת שפרה עלי כי בישראל אמר שייך משותף בשמינו והיינו ע"י התורה שהוא שמו של הקב"ה כמ"ש **בזהר** עם י"ה שס"ה, זכרי עם ו"ה רמ"ח, ושם הוי"ה במילואו יודין עולה ע"ב יו"ד הי ויו"ו הי ע"ב, עם ישראל עולה תרי"ג, עכ"ל.

וראה בספר **דברי יחזקאל להרה"ק משינאווא** זי"ע **(פרשת בהעלותך, עה"פ וכי תבואו מלחמה וגו')**, דכתב בתוך דבריו וזה לשונו: "ומצינו דהתורה וארץ ישראל חד הוא מכוון זה כנגד זה ע"ש.

ודכן איתא בספר **דובר צדק להרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין** זי"ע **(דף כח.)** וז"ל: "ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות כדתנן סוף פרק קמא דכלים, וכמו שכתב **הרמב"ן** בפירוש התורה **ובכוזרי** מאמר ה' כי ה' יתברך נקרא אלוקי הארץ, ויש שייכות לאלוקים ולתורה וישראל עם הארץ, עיי"ש באורך.

דברים נפלאים בענין זה מובאים בספר "**עלינו לשבח" (דברים ח"ב עמ' פ') מהגאון רבי שלמה וולבה** זצ"ל אשר אמרם בשיחה שנאמרה בתקופת מלחמת המפרץ: "שאלתי את הרב דסלר, מה ראה כאן בא"י יותר מאשר בחו"ל, והשיב לי שסוגיה שבחו"ל הבין אותה בכמה חודשים, בארץ זה לקח רק 14 יום, צריכים לדעת שכאן בא"י העבודה היא אחרת והמצב הוא שונה לחלוטין.

"וראה מה שהפליג בספר "**פלא יועץ" (ערך ארץ ישראל ד"ה וידוע)** במעלת הדביקות בתורה ועבודת השי"ת בא"י.

"ארץ זבת חלב ודבש"

כ"ק מרן רבינו שליט"א ביאר (מוצ"ש פ' שלח תשס"ח) בתוך דברי קדשו בענין המרגלים דיתכן להוסיף עוד נקודה למה רח"ל למרגלים לא הצליח כלל כל מסעם והכל היה עקום, לא כן אצל יהושע בן נון ששלח מרגלים והלך בטוב.

די"ל שכל תחילת טעות המרגלים היתה מחמת חסרון באמונה, שהרבש"ע אומר לבנ"י בפירוש שא"י הינה "ארץ זבת חלב ודבש", והם הולכים וסומכים על מרגלים ולא על השי"ת למרות דברי השי"ת,

ודכן אי' באוה"ח הק' שלא הרפו ממשה רבינו ואמרו לו אשר חייבים לשלוח מרגלים, במילא שיש כזה חסרון באמונה כבר אינו טוב וכל הענין הלך על דרך העקמומיות, משא"כ בהמרגלים ששלח יהושע בן נון, הלא שלחם על מנת שילמדו תכסיסי מלחמה ומפה של המלחמה לידע האיך ליכנס לא"י ולא שהיה להם חסרון באמונה כלל לפי שידעו את טובת הארץ, משא"כ בהמרגלים דהלכו רח"ל לברר "אם באמת א"י ארץ זבת חלב ודבש כדברי השי"ת, ולא בשביל ללמוד תכסיסי מלחמה אשר דבר זה בא מספיקות באמונה, וכיון שהחל הענין בדרך עקומה המשיך בדרך זו עוד ועוד רח"ל עד שעשה את כל הצרות רח"ל, עכתדה"ק.

*

אף **כ"ק מרן רבינו האי סבא קדישא הרמ"מ** זיע"א דיבר בחיבתה של א"י, וכך אמר בקדשו **בענין חטא המרגלים** דחטאם הי' שהם ראו כשבאים לא"י מאבדים כל המדריגות שכבר השיגו ולכן לא רצו להכנס לארץ, אבל טעותם הגדולה היתה שלא הבינו אשר בארץ הקודש כשמתחילים מחדש לעלות במדריגות כל מה שמשיגים חשוב הרבה יותר ממה שהשיגו בחו"ל. **(נאמר טו"ב סיון תשל"ח)**

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ויעטרוך נזר תפארה

ברגשי הוקרה ואהבה, הננו לברך בשם אנ"ש ובאי בית חיינו, לארי שבחבורה, עניו מופלא ונחבא לכלים, רב פעלים בקרב קהילתינו המפוארה, לו עשר ידות, טוב ומיטיב לזולתו במיטב תבונתו, מסור בכל נימי נפשו למרן רבינו שליט"א, אוצר כלי חמדה, חריף ובקי במכמני התורה וההסידות, ה"ה הרה"ג **רבי נטע הערשלאו** שליט"א – בארא פארק- ארה"ב

לרגל התמנותו כראש חבורת הבחורים בארה"ב

יה"ר שמרן דבשמיא יהא בסעדך, לך בכוחך זה, ותזכה להמשיך בהרמת קרן התורה וההסידות ולהנחילה לצעירי הצאן מתוך רוב תענוג ונחת בהדרכת ועינא פקיחא של רבינו, אכי"ר.

מזלא טבא וגדיא יאה

בשמחה ובחדוה, נשגר בזאת טנא מלא ברכות, למשפחה החשובה והיקרה, מפארי חשובי אנ"ש בארה"ב

משפחת גוטליב שיחיו – בארא פארק

לרגל שמחת נישואי הבן היקר המהולל בתשבחות, המופלג בתוי"ש, שמו מהללים, נכד להרה"ק מרן קוה"ק רבינו דוד מלעלוב, והגה"ק בעל ה"מגלה עמוקות" זיע"א, ה"ה

החתן אלעזר יצחק מאיר גוטליב הי"ז

בן ידידינו הבלתי נשכח, שהיה דבוק בכל נימי נפשו לרבותינו הק' מלעלוב, עדין הנפש ונעים הליכות

הרה"ח רבי **נתן יוסף גוטליב** ז"ל

יה"ר שיזכו לרוות נחת ממנו, ומכל יוצ"ח, בשמחה תמידית אכי"ר.

גליון זה נדב לרגל השמחה

ברכת מזל טוב

הננו לברך לכבוד מעלת ידידינו וחבריו היקר ומפואר, כלי מחזיק ברכה, ומאוד נעלה, דבוק בלו"נ למרן רבינו

הרה"ח ר' **שמחה בומלשפינער**

שליט"א – ארה"ב

לרגל שמחת אירוסי בנו

בשעטומ"צ

יה"ר שהזיווג יעלה יפה יפה מתוך רוב שמחה תענוג ונחת דקדושה

אכי"ר.

אנא עוררו רחמי שמים

על אחד מגדולי תלמידי חכמים שבעירנו בבני ברק ממקורבי מרן רבינו הקוה"ט זיע"א

רבי ישעי' ידידיה שליט"א בן פרומא רבקה קניג

לרפואה שלימה ולאריכות ימים ושנים רבות

ידידים רוממוך

ברכת מזל טוב לבבית וחמה

הנני לשגר להוד מעלת ידידי האי גברא רבה, אוצר כלי חמדה, פאר מקדושים, נכד למרן מוהרמ"מ מלעלוב זיע"א

ה"ה,

הרה"צ רבי **יעקב אלי' הורוצ'יק** שליט"א

לרגל שמחת נישואי הבת

בשעטומ"צ

מברך מעומק הלב

ידידו הלומד עמו - **י. ש**

מזל טוב

להרה"ג ר' **שלום מרדכי האפמאן** שליט"א- ירושלים

לרגל שמחת נישואי הבת.

מזל טוב

לר' **דוב שינובר הי"ז**

לרגל הולדת הנכד

הרה"ג הצדיק רב מערב ב"ב **הגרש"א ששרן** שליט"א

לשמחת נישואי הבת

ר' **יעקב לוי** לנישואי הבן

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב

להארות הערות וכל ענין ניתן לשלוח לפקס המערכת: 077-470-3659